

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 novč.

**Ta ne pozna
nemškega „Hier“.**

Ako bi hoteli tudi tega pozvati na kakov kontrolni shod, ta jim gotovo ne bi odgovoril z „Hier“. In ta je simbol češkega naroda, tega prednjaka vsemu avstrijskemu slovanstvu. —

Renegat

posneto po resnični dogodbi.

Po ulicah mestnih potika se — blodi,
S tovariši 'srijeni vedno ti hodi,
Kriči na vse grlo: »so ščavi Slovenci!« —
Čeravno mu starši so — pristni Gorenjci.

V šole zahajal talijanske — naš Jure,
In tam se navlekel »avité kulture!« —
Kar tam se naučil, se zreči ne dá,
Nikdo ne bi mislil, da on je — z gorá.

Sovražiti naučil se tam je Slovence,
Ogiblje celo se Slovenske ti sence, —
»To narod barbarski je« — vedno kriči,
»Vreden — ni da tu pri morju živi!«

Naučil nadalje se tam je preklinjat,
Boga v satana hoče spreminjat;
Prekolne po stokrat Marijo devico,
Predno pove ti — lažljivo — resnico!

Potem se naučil tam starše ljubiti,
Kedó li ga mogel tak' lepo učiti?!
»Vi ščavi prekleti — jaz vaš nisem sin,
Jaz tukaj sem rojen — in sem triestin!«

Jok ne omehča ga več — matere mile,
Pest je prešibka — očetove sile!
Prepozno se starši brezskrbni spomnili:
Da sina ljubečega so izgubili.

Če ravno vsi imajo ga za Gorenjca,
Dela se Laha — bit' će Latin;
Oče in mati oba sta Slovenca,
A on? — on odpaden Slave je sin!! —

Kedo pa zakrivil njegovo izgubo?
Kedo je pomagal tej duši v pogubo?!
Kedo ga brezskrbno sovragu 'zročil,
Mesto da sam bi ga skrbno učil?

Starši! Vi prvi te 'zgube ste krivi!
Vest vas bo pekla — dokler boste živi!
Vi ste kramljali z otrokom talijanski,
Mesto, da učili ga bili slovanski! —

A Juri povrnil vam bo stotero,
Hvaležno odmeril zasluženno mero:
»Pober'te se ščavi od mene v goré,
Tja — kjer barbari vam slični živé!

Kevc.

Na magistratnem stolpu.

— Mikee, koša te par, kulko eajta
bodo ti lampareti nosili to monturo od ka-
valerije lašče.

— Kaj ju ne bodo, ku nemamo več
governa v Trstu; ali ne vidiš, da so po-
drli že šišo.

— Saj imaš razon. Zdaj pa vzdigni
kladvo nu

Istrski sršeni.

Talijan v hrvatskoj gimnaziji.

Da ne bi tko, Bog zna što mislio,
reći ću odmah da govorim o gospodinu
Dru. Inocentu Chersieh-u po domaće
Kršiću, kojega talijanstvo se vidi najbolje
po njegovem imenu a dokazano je i time,
što je on rodóm i starinom iz Cresa, gdje
se je do nazad malo vremena govorilo iz-
ključivo hrvatski. Ali ostavimo to na stranu;
da to je kod nas kruh svakidanji, a pre-
dijmo na stvar.

Naš Kršić je bogme i zemaljski od-
bornik u Poreću, a kao takav i član e. k.
zemaljskog školskog vieća za Istru ter
ima pravo posjetiti kojegod će školu. Kud
će suza, neg na oko, kamo će naš Cresan
nego među Hrvate, I eto ti ga u Pazinu,
eto ti ga na posjetu kod hrvatskih djaka
tamo. Sluša, pazi, gleda te je očito zado-
voljan, što je opet došao među svoje te
čuje lepu domaću rieč. A baš je izabrao
sat hrvatskoga jezika, da prisustvuje nauci!
Osobito mu se dopalo tumačenje rieči:
»kititi se« te je pomno nastojao, da svaku
ulovi, a najdraže mu je bilo, kad je pro-
fesor spomenuo među inim izrekv: »ki-
titi se tudjim perjem« i raztumačio, da se
time nipošto nezadobiva lepota, nego baš
protivno, grdoba, kako na primjer, čovjek
koji je rodóm Hrvat pa bi htio biti Talijan;
takav čovjek nezasluzuje štovanja, da ga
nitko nemari, da valja s prezirom gledati
na njega. I pri tome sva dieca razkolačila
oči u našeg Kršića, koji, crven kao rak,
ode iz škole razmišljajući, kamo li je vraga
on zalutao.

Ali konec komedije tekar dolazi, tr-
šćanski »Indipendente«, taj najnoviji hvali-
telj grofa Goëssa (valjda imajo iste na-
zore i ciljeve!) donio drugi ali treći dan
žestok članak o glagolju »kititi se«, samo
je izpustio ono zadnje tumačenje o »tudjem
perju«, valjda po želji samoga Kršića.

Sada je hrvatska gimnazija posve
osigurana: pod pokroviteljstvom slavne
istarske junte i još slavnijega »Indipen-
denta« mora stvar napredovati.

Tempora mutantur!

Daiz.

Važno pitanje.

Tko bi znao reći, zašto Grof Goëss,
koji je došao tobože u Primorje pod na-
slovom: »božićna jabuka Slovincem i Hr-
vatom«, pušta našim dobrim susjedom slo-
bodne ruke u svemu, a drži na uzdi Sla-

vjane? Jeli nalog iz Beča, jeli trojni savez,
jeli osobni odgoj i mišljenje tomu krivo?
U Trstu se misli koješta, ali u Puli sude
drugačije: tamo poznajo Goëssa još od
njegovog kapetanovanja, a kažu da bi na
pitanje mogla odgovoriti najbolje njeka
Savorgnan.

Koji vrag može tu biti po sriedi,
neznam, ali interesantno bi bilo, da se
stvar razjasni malko. Erkläre mir, Graf
Oerindur!

Zn.

Najveći Talijani u Liburniji.

Nemojte misliti, da ih imade mnogo.
a nevalja ih tražiti niti u Stoglava Con-
stantina, niti u Grosmana u Lovranu, niti
u Stiglića u Ičićih: ti su dobri, ali nisu
najveći. Prvo mjesto ide Dra. Krstića,
drugo notara Puovićá, a treće učitelja u
Mošćenicah: trojica su najveći zato,
jer najmanje spadaju među Talijane.
a misle, da kad čovjek može mjenjati več-
krat odielo, zašto nebi smio mienjati i na-
rodnost i jezik i dušu i poštenje.

Nino.

Drago.

Lepa je bila in on jo je ljubil; on je
bil lep, in tudi ona ga je ljubila. On je
bil vezbenik na financi, ona je bila ši-
vilja. On je stanoval v tretjem ona, v če-
trtem nadstropju.

Videla sta se vsak dan ter se zalju-
bila. Dve sreci ste se našli, in Amor se je
smejál v pest . . .

Nisem tako indiskreten, da bi vam
marsikaj jako zanimivega povedal, no saj
si sami to lahko mislite!

Nekega večera šetala sta se po javnem
vrtu. Ni bilo več žive duše tam.

Ti, Drago, imam ti nekaj povedati!
Govori, sladka Pepca, šepetal je on.
Pepca je povesila oči.

Poslušaj, Drago, še v tem letu bova
lahko pri zibelji pela!

Drago je obstal. Bilo mu je, kakor
da bi ga kdo z vodo polil. Ko je zopet
malo k sebi prišel, rekel je žalostno: Ti
veš, da nimam več od 2 kron na daa!

Vem, rekla je ona, jaz pa še menj!
Kaj bo sedaj! mislila sta oba potrtega
srea.

Od onega večera bil je mladi otec
»in spe« zamišljen in resen, Pepca pa je
postala kmalu zopet vesela in vraguljasta.

Nekega dne prišel je Drago ves izven
sebe k svojej dragi. Postal je vendar
enkrat asistent!

»Sedaj se pa lahko poročiva! rekel je veselo.

»Škoda!« rekla je ona.

»Kaj škoda, da imam sedaj denar?«

»To ne, ali da ga nisi prej imel.

Pred kratkim sem namreč obljubila nekemu bogatemu udoveu, da bom njegovim otrokom mati, a on bo mojemu otroku oče, čeprav ni njegov oče! Oprosti, ali ti si me izgubil!

»No, izguba ni velika! Pomilujem samo onega, ki te je našel!«

Spravil je dekret ter šel še bolj vesel nego prej k »vijoleam«!

Celjski kalejdoskop.

(Priobčnje Živko.)

Motto: Nemškutarje in narodnjake,
če bodo delali napake.

Fr. Levstik.

V krēmi se maste barabe
in pijo za svoj pobj,
župan pa vzdihuje v seji:
»Pet stotakov stroškov, joj!«

O magistratova modrost,
ti si veselje in sladkost
za bogatina in berača!
Nov »Bismarekplatz« se je krstil,

»Tu v Celji, tu so naša tla,
Slovenec le je tu doma...«
Celjani, vi pa le kričite:
»Krivica, joj se nam godi,
Pobija nas nemčur, morfi!
Bedaki, kaj se pa pustite?«

Za tepež, za pobj pljuvanje
nemčurje vaše maščevanje
zadene prav gotovo v živo!
Vi gledate jih prezirljivo!

(Dalje sledi.)

Pred magistratom.

D e m a r c h i (načelnik municip. straž):
In rango, in filla tutti!
Front' alt, da bravo putti.
Andate in corso per la città!
Mostrar la divisa per carità,
D'Italia s'amiri dei sarti bravura,
Della patria nostra recente cultura.
Načelnik stopi k eni straži:
E tu Piero con spada tratta,
Boš varoval uhodna vrata!

Kje si človek lahko odpočije? 1.)
kakor uradnik v uradu, in 2.) v grobu!

Pobožne misli iz Kranja.

Kranju.

Ne toguj, o Kranj, po zlatih časih...

Tvoj senat že ves je v togah!*)

Lepemu Ivanu ali obč. odborniku par excellence.

Kar v glavi nimaš, imaš v trebuhu!

Zaprosenemu juristu ali praetendentu na županski stol.

Povej mi prijatelj, kaj si ti, če tvoji trabanti po kozlu diše?

Mlinar štv. I.

Pravijo da si bogat, a jaz da si ubog!

Mlinar štv. II.

Če glava ne, pa pest premore!

Roženvenski Veneri.

Ej zvita si, Ana, najraje imela bi Rusa možá,
Pa zvit je tud' Rus, saj tebe ne mara, že
[z drugo kramljá!]

Aniei.

Če se danes vsaka šmari,
Ti ne smeš pač zadnja biti!
Krepko stisni prsi, ledja,
Enaka bodeš Afroditi!

Zoilus.

Nemška pridga.

Zbranih je 120 pismonoš, prednje stopi nadkontrolor in govori: Wissens meine Herrn, dass die Sprachverordnungen pensionirt un dass in Wien Herr Minister Kündiger regiirt. Danes moram z vami samo nemško govoriti. Zapomnite se, da je nemški jezik prišel na prvo mesto: Zato zahtevam od Vas, da mi vsak zna nemški. Posebno pa še tisti, ki bi kedaj hotel prositi službo pismonoša »muss deutsch können. Da hilft kein Herrgott!« Lei signor Benussi conosec solo italiano, non è vero? Macht nichts, italijansko je tudi potrebno; s tem smo že dobro preskrbljeni. Saj naš oberverwalter, ki je prišel iz Linea, zna tudi samo »nemški«, un das genügt, zadostuje! Nemški jezik je prvi; potem pridejo: Nebensprachen. Lei non capisce slavo, sig. Benussi? Macht nichts — imamo že dovolj uradnikov, ki Vam raztolmačijo slovenski naslov. Samo da rečete: Non capisco, in ustreže se vam. Also verstanden, meine Herrn! Učite se nemški!

Zakaj ni bil 13. t. m. konec sveta?
Zato, ker bi morali vsi iti v »Einzeln-Arrest«, ako se ne bi z »hier« oglašili.

*) Pazi na dvojen pomen zadnjega stavka.

Uganjke.

(Piše Pepče)

A.: Kaj so nekatera »konsumna društva« na Kranjskem?

B.: Vada vbogemu kmetu, uničenje srednjega stanū in pot k absolutizmu in nadvladju klerikalizma.

A.: Zakaj se ravšajo naprednjaki in klerikalei na Kranjskem in na Goriškem?

B.: Zato, ker hoče vsak strgati drugemu vajeti iz rok.

A.: Kdo se nad tim »kajnovim« bojem raduje?

B.: Ne Nemeec ne Lah, ampak oba.

A.: In kdo vsled tega najbolj trpi?

B.: Naš ubogi slovenski zatirani narod.

A.: Kaj je svrha tem bojem?

B.: Prvenstvo na političnem polju.

A.: Kaj je nekaterim vera in cerkev na Kranjskem?

B.: Cerkev je »botega« in vera je zlorabljeno sredstvo.

A.: Kaj pri tem trpi?

B.: Ugleđ vere in cerkve.

A.: Koja »fantazija« je najbujnejša?

B.: Ona »bakfišov«.

A.: Kdo joče poljubno?

B.: Ženske.

A.: Koliko časa vdova žaluje?

B.: Dokler se ne oglasi nov kandidat.

A.: Kako ljubijo dandanes dekleta?

B.: Umetno.

Zakaj je Turkom vino prepovedano, in zakaj jim ni pripovedano vzeti v zakon več žen?

Zato ker trezen človek tako in tako ne vzame več nego jedno ženo.

Ako dve sreči drugo za drugo bijeta, je ljubezen; ako dve sreči drugo p o drugem bijeta, je — zakon.

Kaj je smrt? — Smrt je živ dokaz, da je človek preveč na svetu.

Na sodišču.

Sodnik kliče: Giovanni de Marchi!
— Presente!

Janez Oblič!

— Hier!

Sodnik: Pri nas se že smeteoglasiti: tukaj!

Iz šole.

(Piše Izestav.)

I.

Bilo je ob času, ko se je vračal kardinal iz Dunaja v Gorico. Imeli smo ravno latinščino, ko so začeli mežnarji zvoniti po cerkvah. —

— Zakaj zvoni? vpraša profesor.

— Kardinal se vrača z Dunaja, je odgovoril nekdo.

— Kakšen naslov ima kardinal?

— Njegova eminence, je odvrnil bahato učence — odličnjak, češ: mi znamo vse.

— Od kje prihaja ta beseda?

— Od »eminesco, emi —« ni končal besede:

— Pišite 10 krat »emineo« v vseh časih. —

Jaz sem dobil nekaj paragrafov prepisat, ker sem se pri tem glasno zahotal.

Oj smole!

II.

V našem razredu je bilo več gojencev iz nekega zavoda. Pitali smo jih z baš ne laskavim priimkom: s ščurki.

Toda našla se je tudi med njimi zvita buča.

— Ako smo mi ščurki ste vi pa — kobilec, vrže nam neki dan v obraz.

— No, zagrmi dijak — veseljak v srednji klopi, — poslušajte, ščurki in kobilec! Ako pride sedaj sv. Janez puščavnik v razred, nas vse pohrusta, s kostmi in mesom vred. —

Impozanten smeh, da se je šola na vseh štirih voglih stresla.

Priletel je razrednik v razred.

— Faloti! Opoldan ostane ves razred eno uro tukaj! —

Opoldne je na travniku*) »špilala« muzika, mi smo pa grizli svinčnike in pisali kazensko nalogo. —

Pa da to ni smola! —

III.

Kot veseli dijaki, smo večkrat napravili kako, da je res smeha vredno. Tako smo delali nekega dne v šoli »živa kopa«.

Jaz sem bil podlaga, name so se naslonili štirje drugi dijaki, na te so zlezli trije drugi in na vrh zopet še eden, tako da smo segali do stropa in — »živa kopa je je bila dovršena. —

Pa oh — groza! Vrata so se odprle in in med njimi se prikazal profesor »Komma«. Razljučen je planil h gruči — toda tu ga je doletela usoda.

Meni so od strahu omahnile roke in

*) Travnik, glavni trg v Gorici.

noge »živa kopa« se je (vsled fizičnih zakonov) podrla in zvrnila na profesorja Kommo. Cilinder mu je odletel daleč po sobi, on sam pa začel rjoveti kakor tristo odrtih maček, da ga je bilo slišati po celem šolskem poslopju in še dalje.

H kratu je bilo vse učiteljsko osovje na licu mesta. Kaj je sledilo, razsodi bralec lahko sam. —

Popoludne je pršel profesor Komma s strašno — resnim obrazom v razred. Z grmečim glasom nam »diktira« vsem udeležencem »žive kope« po štiri ure kareerja.

Potem so pa letele »pipe«. —

IV.

Pisali smo grško nalogo. Pri nalogah sosebno pa pri grških, smo pa mi v zadnji klopi sleparili, kar se je dalo. Kar je znal eden, to smo znali vsi štirje v klopi.

Toda tisti dan ni znal noben nič. Bila je namreč večer prej veselica pri »Zvezdi.« —

Predla nam je torej huda. Naloga je bila težka še po vrhu, da nismo vedli ne naprej ne nazaj. —

Zato smo se »pošteno« zatekli h grškim slovniceam, katere smo odprli pod klopio in od časa do časa pokukali v nje.

Šlo je izvrstno. Končal sem že nalogo Le še za eno obliko nisem bil gotov.

Zato pogledam še enkrat v slovnico in tako nerahlo, da so padle vse knjige izpod klopi natia, kar je napravilo neravno majhen ropot. —

V tem hipu je bil profesor pri meni in mi zagledal odprto slovnico pod klopijo. Istotako mojim tovarišem. To vam je bil grom in strela!

Drugi dan pa, ko je prinesel profesor pregledane naloge v šolo, lesketale so se naših zveskih neznanske trojke, da jih je bilo veselje gledati. —

Zamišljeni učenjak.

Na Dunaju je živel nekdanj učenjak, kateri je bil vedno grozno zamišljen. Tako je nekega dne vzel mesto dežnika — metlo s seboj in šel po mestu. —

Nekoč mi pošepne moja na uho, ko sem jo uprašal če sem ji lep: »Nobeden na svetu ni tako grd, da ne bi bil komu lep, in nobeden na svetu ni tako lep, da ne bi bil komu grd«. Na te besede sem brž odskočil.

Koj dva.

Zakon trpel dolgih let,
Rečem, dolgih je deset,
Bilo ni potomea.
Slednič vendar pride čas,
Štorklja ko le misli v vas,
A ne brez potomea.

Kakor pa očetje so,
Vsi le sinka hočejo,
Sinka za potomea;
A nasprotno matere
Te želé vsikdar hčeré,
hčeré za potomea.

In ker res je sitna reč
Njemu, njej če vse povšeč
Ni radi potomea,
Štorklja umna je bilá
Ter prinesla je — koj dva,
Sinka — hčer v potomea.

Silvester.

Strankarski boj na Slovenskem.

Zdaj, ko smo prestali prvi strah pred konceem sveta, smemo zopet prosteje dihati. Ni nam več leči spat v blačah in v šolncah. Tudi menda na Šmarno goro ne pojedemo več opazovat repatic in nje strašne metle, od kar ni niti kometa več zvezd-beseda.

Po naši slovenski domovini se sicer kmalu vleže prazen strah; a ne potihne boj — strankarski boj. Narodi nikdar ne mirujejo in ravno Slovenec, če tudi majhen, podoben je bojevitemu mlademu petelinu. Na vseh krajih se bije boj s persom, pomakanem v razna črnila. — In ta domači boj se meni dozdeva še precej važen za naš razvoj. —

In kako to, bi mislil kedo. —

Poglejte, vsaka stranka, katera hoče obstati mora gledati, da koristi tem več ko mogoče svoji stvari. Danes je Slovenec že tako napreden, da se ne zadovolji samo z besedami z raznimi »trošči« na tem in onem svetu. — Kmet hoče zboljšati svoje izsesano polje, kdor si ga hoče pridobiti in obdržati, mu mora poskrbeti realnih dobičkov — drugače mu obrne hrbet. Tako je z obrtnikom, trgovecem, uradnikom in učiteljem. Stanovi že danes ne marajo več delati tlake raznim ambiciozom samo zato, ker so se ali se štulijo voditeljem stranke. —

Tako vidimo na Goriškem snovanje dveh strank; vsaj to je bil prvotni namen,

če tudi se danes vrti ves prepir še okolo dveh treh oseb. No in ravno v Gorici lahko opazujemo, kako skuša stranka Goričanov — zvabiti več vernikov v svoj tabor — sé svojo »centralo«. Na drugi strani nadaljuje »Soča« pričeto delo v novem »trgovskem in obrtnem društvu«. K sreči ima ona izredno dobrih močij za svoj cilj.

Vsaka stranka nadzoruje drugo, jo kritizira in skuša jo prekositi z boljšim in bolj gotovim programom. Isto tako skuša na Kranjskem klerikalna stranka stopiti v stopala novodobnih socijalnih nauk, da se zopet opomore. Ista skuša s konsumnimi društvi priti do višega upliva na deželi. Ali je šla pri tem delu z dovoljnim premislekom na delo — pokaže sad!

Napredna stranka mora in deluje že, da prekosi svojega tekmeca ter si je znala s pravo močatostjo rešiti in obdržati vodstvo v imeninentno najvažnejšem zavodu Kranjskem v kmetijski družbi. Gospodarsko polje ima še mnogo nerešenih vprašanj. Napredna stranka si je znala pridobiti tudi učiteljstvo in to je kaj vredno. — Na kratko, z navedenega stališča strankarski boj na Slovenskem ni obžalovati od te strani. On je važno vežbališče za naš narod. V Trstu i Istri pa se vežbamo v boju z Italijani, ki bi radi našo lepo zemljo izročili bližnjemu kraljestvu.

Povsod ga poznajo.

Bil je človek, z imenom Bortul. Ker je majhne postave, nadeli so mu ljudje priimek »pisul«. Poznalo ga je daleč na okolo staro in mlado. Ako je prišel v kako sosedno vas, ga je vsakdo pozdravil rekoč: »Zdrav, Bortul Pisul!« To je njemu dobro delo, češ, tudi nas je nekaj! —

Nekdaj gre gori na nemško, s trebuchom za kruhom. Lačen, žejen in truden stopi v nemško krčmo, oblastno sede za mizo in zakliče: He »Kelner«! — »Bort'er a' pisel« (Počakajte malo.) odgovoril mu je v svojem narečju natočaj, kateri je imel opravka pri drugi mizi. »Glej, glej!« pravi Bortul, »še celo Prajzi me poznajo; anti me tudi cesar!«

In od veselja ga je možek toliko pil, da so ga slednjič pri vsem njegovem znanju vrgli na cesto. —

Izslav.

Gospod učitelj Č. upraša nadučitelja M, »kaj bo za storiti«: udobil je odgovor: »sto sraje!«

Najnevarnejši jezik v Avstriji.

Je gotovo hotentotski, bi si kdo mislil. Kaj še, rezijanski je — poreče drugi. Vi vsi nič ne veste, kitajski jeziki so najbolj nevarni, zato jih tudi v Avstriji nikdar ne slišiš. Kaj ste pamet zapravili, se utakne četrti, arabski, arabski jezik je silno nevaren, kaj še tega ne veste, da je Mohamed arabski govoril, in kedo je Mohamed? To je bil tak mož, da je celo luno v svoj rokav skrnil. — V to čudno družbo se prikrade neznana oseba in posluša.

— Možje, o čem se tu pripravate, vidi se, da ste zelo nevedni. Kaj še tega ne veste, kateri je najnevarnejši jezik v Avstriji, počakajte pa Vam jaz povem: to je ruski jezik.

— Ruski pravite, se oglasé vsi. Kaj čujemo, kaj jezik, katerega živi Rusi govore, to vendar ni mogoče. Kaj niso Rusi naši sosede?

— Tako je. Ali soseda se je bati, posebno, če se ta sosed imenuje Rus. In ako se Avstrija Rusa boji, kako da bi se ne bala njegovega jezika. Zato Vam rečem, da je ruski jezik Avstriji silno nevaren.

— Pa kako to, ugovarja nek neverni Tomaž, — saj se ga Nemei uče, Francozi uče, Italijani uče, Turki uče, Angleži uče, Kitajci uče, Japonci uče.

— Vse prav, dragi moj: ali so pa ti narodi avstrijski Slovani — kaj? — Povejte mi! — Ruski jezik je čisto nedolžen, kakor so drugi jeziki, samo onih sort ljudem je silno nevaren — in ti so edini avstrijski Slovani — posebno pa še Slovenci — tem je ruščina prava indijska kuga.

Tako n. pr. je kranjska deželna vlada v takem strahu pred tem jezikom, da ni izreči. Ona celó misli, da ko bi se kranjski Slovenci tega jezika nalezli, da bi prihrumelo takoj toliko ruskih kozakov v naše dešele, kakor kobilic ali komarjev. Zdaj ste me razumeli.

— Mi ne moremo tega nikakor razumeti, mu zavrnejo vsi.

— Dobro, ako nočete meni verjeti, ustanovite v Trstu »ruski kružek«, učite se ruski in znali mi boste povedati čez leto, kako bode Vam pri sreči in tržaški vladi. Le poskusite! Za danes z Bogom. Prihodnje mi poveste, kaj ste določili.

»Črni kus«.

A. Od keda imajo poštni uradniki korajžjo in prostost?

B. Od kar je Korà rajžal v Inomost.

Na velikem trgu.

— Luka ali si te ne vidi, da hodijo naši lampareti nekako žalostni po mestu, res si še vedno ogledujejo njih novo opravilo, vendar se mi dozdeva, da nekaj slutijo.

— Slišali so menda že novice, a dokler jo ne prinese »il foglio del governo« belo na črnem ne verujejo. Tisti dan, ko so drugi časopisi prinesli dekret, da je vlada prepovedala »italijanske kavalrije kroje« je Piccolo od jeze pozabil da smo v Avstriji. Omenjeni večer ni bilo ni ene novice z Dunaja, pač pa cel prestolni govor iz rimske zbornice. Tako vidiš ga je pekla ta vest.

Nek finančni stražnik mi je pravil, da je videl v Miljah peljati zaklanega prešiča; misleč, da voznik zna samo laški, zakriči za njim: »Dove l'mena qvel porceo« Voznik se oglasi: Peljem ga v italijanske šole, ker slovenski že itak zna». —

Sodnik (toženec): Toraj vi ste osla ukrali, ki se je pasel na »gmajni« in ste ga prodali za 8 gld. v Kopru. Priznavate-li?

Toženec: Gaspud sodnik, jeh lepu prosim, kjer kej vkrade, tudi odnese; jest pej nisem osla odnesel, ampak je osel mene!

Naročnikom Brivč. koledarja.

Tisti ki prašajo po »Brivčevem koledarju« naznanjamo, da je načelnik desnice drž. zbora zaprosil »Briveca«, naj počaka z izdajo dokler se koledarski kolek ne odpravi.

Osel in mezeg.

(Po L.)

Z osličkom dolgouhim
Se pričeka mezeg čeden
Ter pravi, da je vendar
Dveh lepih oslov vreden.

Oslíček se pa brani,
Vsak svojo vedno blodi;
Na noč sta pa sklenila,
Da jima lev naj sodi.

Do leya se spustita,
Pa on tako-le sodi:
Oba sta lepa osla:
In mir med Vama bodi!

Kibic.

Pozor!

Z današnje številke smo pričeli pri-
našati »Istrske sršene« v hrvaškem jeziku
iz peresa odličnega Hrvata Istrana. —

Upamo, da bodo sršeni ugajali ne
samo Istranom, kojim so najprej namenjeni
ampak tudi Slovence bode rad čital »lepo
donečo hrvaščino«, katero itak lepo razumi.
Po novem letu bodemo prenašali i
kratke sestavke iz ruščine. Tako se
hočemo Slovenci vežbati v naših krasnih
slovanskih jezikih. — Dotlej na zdar!

Briveč na sodišču.

Naš odgovorni urednik je bil danes
povabljen na sodišče, zaradi članka v št.
26. »Slovenski hrast rodi laški želod«.

Hrast hoče po vsej sili spraviti Briveca
pod ključ — ker misli, da bode potem več
»smodk« prodal.

Čemo videti.

Dopisi.

Iz Tomaja. Ti ne maraš starih ljudi
briti, ker so njih ščetine pretrde, vendar
za ta »bot« naj bo, izročim ti ga. Stori
ž njim kar hočeš. Sicer pa ne misli, da
ti ga izročim, ker ni zahajal k pevskim
vajam; tudi ne zato, ker je pri zadnjem
občnem zboru deveterih spodrinil vrlega
blagajnika Rožeta. Nam ni tudi mar, kaj
on dela v štacuni in kako toči njegov
hlapec v krčmi. To je mar le vinopivec.
Jaz bi želel, da ga ostrgaš zaradi drugih stvari.

Naš kosmatin je napravil v Tomaju
veliko kosilo. Povabljeni so bili, kakor se
spodobi, vsi bližnji sorodniki in rekel bi
cela vas. Dobro smo se imeli, pili smo ga
in jedli, da je bilo veselje. Tomajski ubože
so pa pred hišo obirali puranove kosti in
hvalili dobre ljudi.

Vidiš dragi moj, kosilo je bilo kaj
dober kup; s gld. 150 bi bilo plačano, a
on, ki je hotel se izkazati dobrega vaščana,
je plačal menda celih 270 čukov. On sam
je danes tako vesel, da ga še zdaj glava
boli in mrzlica trese, ko se spominja Ur-
šulin in sprazujenih botiljk. Zakaj se pa
mož tako kesa? Zato, ker so mu jo Ur-
šulinke naredile. Če so mu one, daj ga še
ti obriti.

France iz Komna.

Celovec. Iz vojaških krogov. — Bri-
vec, pošlji nemudoma enega pomagača sem-
kaj v Celovec v vojašnico Buchenwald,
da nam ostrže nekaj zelo obraščenih »er-
satz-rezervistov«, ker so silno potrebni tvoje

britve. Imamo namreč nekaj trdih lahov
iz globoke Italije, kakor: Masič, Stanič,
Seljak, Tomšič itd., vsi pristni sinovi laške
matere. Jezika sicer ne znajo tistega, ki se
odmeva na ši, ši, ker so se slučajno rodili
na Tolminskem ali Vipavskem, ali celo na
Krasu. Vsekako pa imajo neko posebno
bolezen, katera jim zavija usta na nam ne-
znani način. Tako n. pr. o poverino mi,
ki sem soudat, čuješ, kedar nimajo za vr-
žinko, ali pa: k e b e l a m a k i n a k o n
36 v a g o n i, kedar gledajo na železnico,
ko hiti mimo njih v južne dežele. In druge
take in enake. —

Pavliha.

Iz Komna pišejo v »Sočo«, da je
nekdaj vladal tam mogočni jaz in mi,
potomec »stare zlahte«. — Danes pa da
se je kolo obrnilo in da so bili voljeni v
občinski zastop sami »možje«.

To je bilo treba kraški metropoli;
hočemo jih viditi na delu.

* * *

Starešinstvo županije K o j s k o je
sklepalo v Kozani, komu je dati zaupnico.
Ko so premislili, da prepirujočim se ne iz-
rekajo zaupnice, niso glasovali ne za grofa
ne za »odvetniškega kandidata«.

Sploh se nam zdi ta lov na za-
upnice nezrel sad za sedanje goriške
razmere. —

Danes velja dokazati, katera stranka
ima v sebi največjo zmožnost, da izvrši
organizacijo Slovencev na Goriškem.

Iz Šebrelj pišejo, da so odpustili iz
službe učitelja, ker je zuhal otroka. —
Hudo je otroku, ker ga zdaj uho boli, a
hujše je učitelju, ker je zbolel na obeh
ušesih. —

Pravijo, da je gospod kardinal po-
klical k sebi župnika v Trebuši ad
audiendum verbum. — Brivec, ti ne veš nič
o tem. Ti bodem vže poročal. —

,Stegno!.

Šolski dom je v nevarnosti. O tem
smo slutili takoj, ko so Goričani začeli
bobnati in uganjati burke. — Se vé če
pride do žalostnih posledic, ne bode hotel
biti nihče kriv. Vse bo kričalo: ti si lump,
ti si lump! —

Upamo, da se narod kmalu strezni in
vzdigne v obrambo tega, kar mu je naj-
svetejše. —

Pričakujemo! =

Gorica, katero **Soča** tako sovraži ima
namen »biti glasilo narodno delujočih Slo-
vencev na Goriškem.« »Slovenci na Goriš-
kem bijemo tak boj za obstanek, da se mo-
ramo le združevati k narodnemu delu, iskati
le isto, kar nas združuje, sicer podležemo«.
Človek res ne razume zakaj se Sočani boje
Gorice, kako je tako spravljiva. Ali pa
morda pri vsej spravljivosti ne mara ista
vzeti Sočane pod svoje okrilje?

Telefonade.

Trst. Na magistratu je sinoči padla
homba, katero je zagnal tukajšnji italijan-
ski konzul.

Trst. Lamparet, ki varje z golo sabljo
uhod na magistratu, je včeraj ustavil šest
judovi, ki so šli z menjicami v žepu obiskat
svoje klijente.

Zdaj vemo, koga varuje mestna straža
na uhodu.

Ljubljana. Iz gotovega vira smo izve-
deli, da se je baron Hein, ko je izvedel,
da je bila »Edinost« zaplenjena radi nje-
govega Gott sei Dank - vladanja, kar od-
dahnul in je vzdihnil pobožno proti nebu:
»Gott sei Dank, da je tadi v Trstu še dr-
žavnih pravdnikov!«

Rim: Dobili smo od tržaškega konzula
neverjetno vest, da se po mestu tržaškem
sprehaja italijanska kavalerija v novimon-
turi. — Minister je takoj poslal protest na
magistrat in na Dunaj, v smislu, da se v
Avstriji delajo norea z laško vojaško ob-
leko, ker ž njo oblačijo tržaške lamparete.

I. VIČIČ, krojač v Trstu

ulica S. Maurizio štv. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste.
Kakor si vsak naroči v popolno zado-
voljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in
drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

Z dobrimi spričevali, mlad trgov-
ski pomočnik, vešč nemškega in slo-
venskega jezika

išče službe.

Nastopil bi rad v Trstu v kaki srednji
trgovini z mešanim blagom ali pa samo
specerijskim blagom. — Natančnejša poja-
nila daja upravnistvo »Briveca«.

Pozor slovenski trgovci in obrtniki!

Brivčev koledar

kateri izide prihodnji mesec prinašal bude tudi razne oglase. — Kedor ima kaj objaviti in trgovskemu svetu ali občinstvu naznaniti, naj pošlje v **Koledar** oglase.

Cene so prav nizke. Za četrt strani se plača 4 krome, za pol strani 8 kron, za celo stran pa 16 kron.

Upravišтво „Brivca“.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v poslopju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, cevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurškično opravilo, pogačo za pse, parfumerije itd.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, da teki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjžice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663,76
"	1893	38.245,13
"	1894	49.741,66
"	1895	88.644,52
"	1896	125.448,27
"	1897	164.907,79
"	1898	261.424,45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manufakturim blagom. Udobiva se najboljša **Kotonina** bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Moderci najnovejšega kroja.

Forštanji v najnovejšem risanju. **Pleti** (šjali) v raznih modernih barvah. Udobivajo se žepniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se možke obleke po meri.

Uzorec na deželo se pošiljajo zastouj in blago poštnine prosto.

Za mnogobrojen obisk priporočta se udano

D. Zadnik

Trst, Via Nuova št. 28.

Kedor daruje noviče za družbo

sv. Cirila in Metoda

pomaga rešiti našo slovensko mladino iz laških in nemških krempljev.

Slovenke pozor!

Kupujte vedno od svojih!

Marija Čokelj Vam priporoča svojo bogato založeno prodajalnico **na Korzu št. 8.** v kateri dobite po primerni ceni raznovrstno žensko in možko perilo, narejene obleke za gospe in otroke ter razne druge potrebščine za gospe in gospode. Potrežba je točna cene nizke.

Vpoštevajte cenjene Slovenke ta oglas ter kupujte pri domačinih!

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9. (Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatose, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe, in raje, sveže sadje, fino olje,** itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkem kupu, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Pozor!

„BRIVČEV KOLEDAR“

Pozor!

za leto 1900 izide v Trstu meseca novembra.

Cena 30 nvč.

„Brivčev koledar“ bo morda najinteresantnejši vseh koledarjev, kar se jih bo še tiskalo v tem umirajočem stoletju.

„Brivčev koledar“, bo ilustrovan in šaljiv. Šaljivega gradiva prinese najmanj za eno celo leto. Oziral se bude na vse stanove. Trgovci in obrtniki lahko tiskajo svoje oglase v njem z uspehom. Naročnino in vplačila za oglase sprajema upravišтво „Brivca“.

Da bude vsebina „Brivčevega koledarja“ bolj interesantna razpisujemo sledeče nagrade:

1. Za najboljšo humoresko od 3 do 6 pisanih pol oktav: 10 do 20 kron.
2. Za najboljši „dovtip“: eno leto „Brivca“ ali rusko-slov. slovar.
3. Za najboljšo „šaljivo pesem“: Cankarjeve vinjete.

Gradivo se pošlje najpozneje do 1. novembra, pod kuverto; posebej pa ime z naslovom poslanega gradiva.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gostilna Fran Potočnik

ulica Ireneo st. 1. - TRST - ulica Ireneo št. 1.

Toči pravo domače istrijsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino, Steinfelsko vedno zveže pivo. Gosta se vsak čas postreže z gorko ali mrzlo jedjo. Vse čedno n zdravo. Postrežba točna. Odprto vedno do polnoči.

Za obilni obisk se priporoča

udani

Fran Potočnik

gostilničar.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Edino pravi Pagliano sirup

— kri očičajoč. —

Ni jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelak, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatlica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

— Ceniki na razpolago. —

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

— ki čišči kri —

OPOMIN v interesu lastnega zdravlja.

Pravi Pagliano sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša drznostjo sleariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ri res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdi Girolamo Pagliano v Florencij, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrdko Girolamo Pagliano v Florencij, Via Pandolfini 18. Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdaj ste razumeli.

GOSTILNA

v ulica Conti

(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro

črno istrsko in dalmatinsko,
belo vipavsko vino.

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Imam tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani

Mihovil Ribarić.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bude zadovoljen.

Gospodar gostilno

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butilkam. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z točnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da boljše ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice zmehkimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

— „PRI PETELINU“ —

Ulica Ghega šte. 7.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 6.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino:

kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Posilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalec, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

— ulici Stadion št. 20. —

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave,

lastnik.

